

Lesson IV: Internal representation of files

- Svaka datoteka na UNIX sistemu ima **jedinstveni inode**,
- **inode** sadrži **sve informacije** potrebne da **odrede prava pristupa datoteci**, kao što su **vlasništvo, prava pristupa, veličina datoteke, lokacija datoteke** na disku.
- **Procesi pristupaju datoteci** preko jasno definisanog skupa **sistemskih poziva**.
- **Algoritmi** koje obrađujemo se nalaze **na nivou iznad baferskog keša**.
- To su:
 - ☞ **iget**: vraća vrednost prethodno identifikovanog inoda, (moguće je čitanje iz inode tabele preko baferskog keša)
 - ☞ **iput**: otpušta inode
 - ☞ **bmap**: postavlja kernelske parametre za pristupanje datoteci
 - ☞ **namei**: **konvertuje ime datoteke u inode** koristeći algoritme iget, iput i bmap.
 - ☞ **alloc i free** alociraju i oslobađaju slobodne disk blokove za datoteku
 - ☞ **ialloc i ifree** alociraju i oslobađaju slobodne inode-ove za datoteke

FS Algorithms

Lower Level File System Algorithms

namei			alloc	free	ialloc	ifree
iget	iput	bmap				
buffer allocation algorithms						
getblk		brelse	bread	breada	bwrite	

INODES

■ Definicija:

- ☞ struktura koja potpuno opisuje datoteku
- ☞ sve osim imena

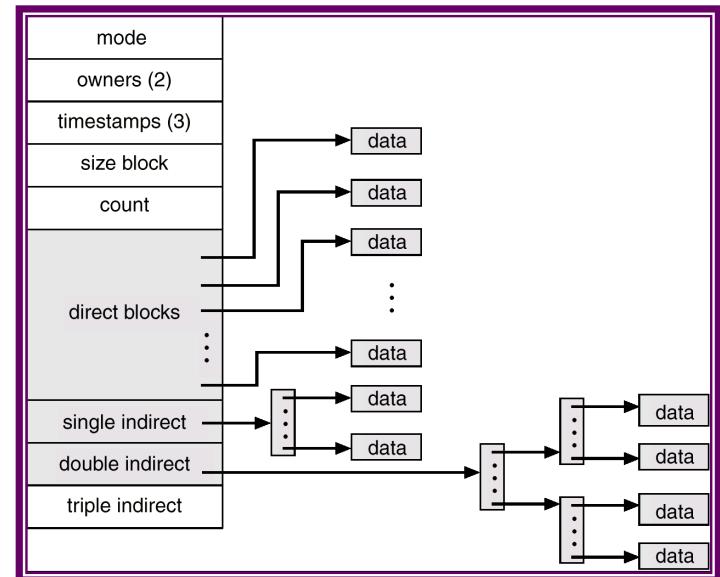
■ Postoje 2 strukture:

■ **disk inode**

- ☞ to su inodes u statičkoj formi na disku (in inode table)
- ☞ pasive files

■ **in-core inode**.

- ☞ disk inode kernel čita u memorijsku strukturu koja se naziva nazvati in-core inode
- ☞ active files

disk-inode

■ Disk inode se sastoji od sledećih polja:

- ☞ **vlasništvo** se deli na 2 komponente, na korisničko vlasništvo i grupno vlasništvo i ta dva identifikatora određuju vlasničke odnose grupe prema datoteci
 - ☞ **vlasnik datoteke (UID identifikator)**.
 - ☞ **grupa** kojoj pripada datoteka (**GID identifikator**)
- ☞ **tip datoteke**: datoteka može biti regularna, direktorijum, karakter ili blok specijalna datoteka, FIFO (pipe)
- ☞ **prava pristupa za datoteku**: definišu se preko
 - ☞ 3 vlasničke kategorije (**owner, group, other**)
 - ☞ 3 prava pristupa za njih (**read, write, execute**) koja imaju precizno značenje, a nezavisno se deklarišu
- ☞ **vremena pristupa datoteke**: ima 3 karakteristična vremena (vreme poslednje modifikacije, vreme poslednjeg pristupa, i vreme kad je inode poslednji put modifikovan)
- ☞ **broj linkova na datoteku**: predstavlja broj različitih imena za isti prostor na disku
- ☞ **tabela koja opisuje alokaciju** datoteke **na disku**
- ☞ **veličina** datoteke

■ Inode ne opisuje path imena već svaka path komponenta ima poseban inode.

Disk inode example

- U ovom primeru imamo regularnu datoteku veličine 6030 bajtova čiji je vlasnik user mjb sa pravima pristupa rwx, datoteka pripada grupi os i svi članovi grupe imaju r i x pravo bez w prava, dok svi ostali useri imaju r i x pravo bez w prava. Poslednji put je neko pristupao i to samo čitao datoteku 23. oktobra 2004 u 1:45 PM, a posledni put je neko upisao nešto u datoteku 22. oktobra 2004 u 10:30 AM. Inode je promenjen zadnji put 23. oktobra u 1:30 PM.
- Postoji razlika između **upisa u datoteku** i **upisa u inode**, svaka promena u datoteci se reflektuje u inode, dok postoje promene koje idu samo u inode a nemaju veze sa upisom datoteku, kao što je promena vlasništva, grupe, prava pristupa ili link setovanje.

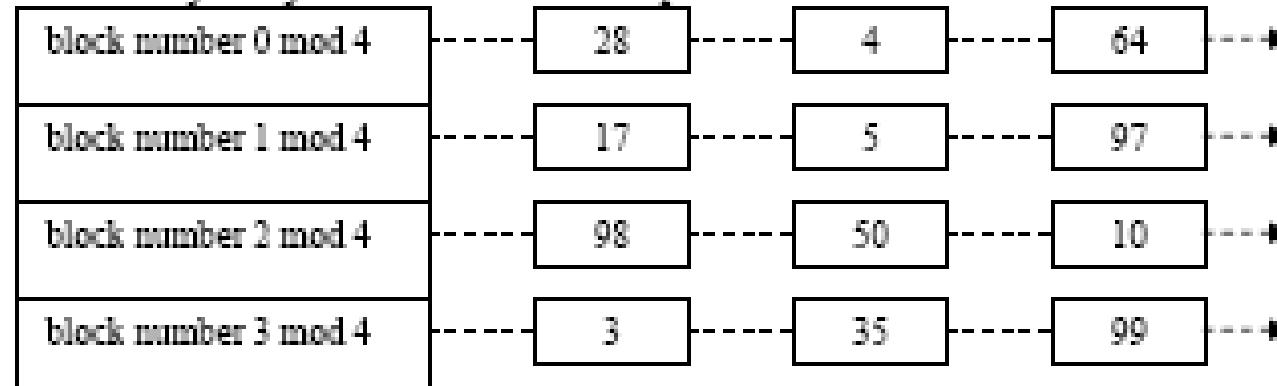
owner mjb
group os
type regular file
perms rwxr-xr-x
accessed Oct 23 2004 1:45 P.M.
modified Oct 22 2004 10:30 A.M.
inode Oct 23 2004 1:30 P.M.
size 6030 bytes
disk addresses

in-core inode

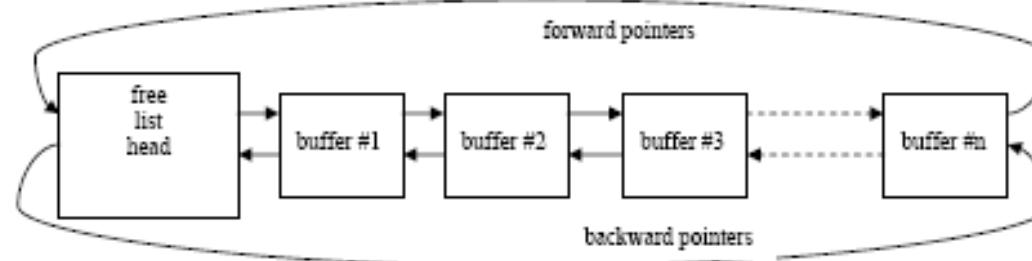
- in-core inode sadrži dodatne informacije u odnosu na **polja disk inode**:
- **Status in-core inoda** koji pokazuje:
 - ☞ da li inode zaključan (**locked**)
 - ☞ da li proces čeka da inode postane otključan (**unlocked**)
 - ☞ da li se **in-core inode razlikuje od svoje disk kopije** kao rezultat **promene polja u inode**
 - ☞ da li se **in-core inode** razlikuje od svoje disk kopije **kao rezultat promene podataka u datoteci**
 - ☞ da li je ta datoteka postala **mountpoint**
- **FS descriptor**(opis FS): u vidu logičkog broja koji sadrži tu datoteku, odnosno iz kog FS je taj inode
- **inode broj**: in-core inode poseduje i ovo polje zato što **na disku se pozicija inode** određuje u polju **fiksnog formata**, zna se offset, a **u memoriji polje nije fiksno** i mora da se zna koji je inode u **in-core tabeli**
- **ukazivači** na druge in-core inodove. Kernel povezuje **in-core inode-ove** u **hash queue liste** i **slobodne liste** na sličan način kao kod baferskog keširanja. **Hash queue se identificira na osnovu FS i inoda broja**. Kernel sadrži najviše jednu kopiju disk inoda, a ona može biti ili u hash queue ili u slobodnoj listi.
- **broj referenci**, pokazuje broj aktivnih instanci na tu datoteku, broj procesa koji su otvorili datoteku, odnosno taj inode

inode cache

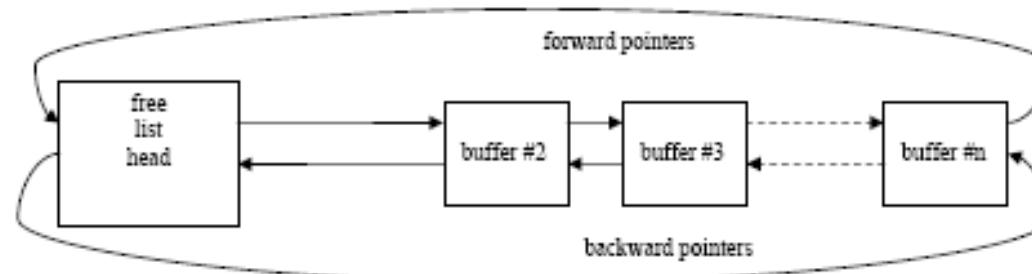
Na sledećoj slici je dat sistem sa 4 hash queue:

Slobodna lista pre dodelje bafera #1

Slobodna lista posle dodelje bafera #1

in-core inode v buffer cache

- Mnoga polja u in-core(inode) su **analogna poljima** u baferskom zaglavlju
- **upravljanje incore inodovima** je slično kao i kod baferskog keša.
- Kada se **inode zaključa**, ostali procesi ne mogu da ga otvore, a ostali procesi postave svoje flagove da su zainteresovani za taj inode i da ih treba probuditi kada se inode otključa.
- Kernel postavlja i **druge flagove** koji ukazuju na razliku između disk inode i njegove in-core kopije, kako bi na bazi tih flagova sravnjuje(destage) stanje inoda na disku.
- **Najveća razlika** između incore inoda i bafer zaglavlja je u **broju referenci** za **in-core inode** koga **uopšte nema kod baferskog keš zaglavlja**.
- **Svaki proces** koji pristupa **in-core inodu** povećava mu **reference count**
- **inode može biti u free listi samo ako je RC=0.**
 - ☞ Samo takav inode može napustiti in-core,
 - ☞ dok kod **baferskog keša**, **bafer je free listi samo ako je otključan (unlocked)**

iget algorithm (in-core creator)

- **algorithm iget**
- **input: file system and inode number**
- **output: locked inode**
- {
 - while(not done)
 - {
 - **if(inode in inode cache) /* if #1 */ /*in-core hit*/**
 - {
 - **if(inode locked) /* if #2*/**
 - {
 - **sleep (event inode becomes unlocked);**
 - **continue; /* loop back to while*/**
 - }/* if #2*/
 - }/*if #1*/
 - **/*special processing for mount point directory*/**
 - **if(inode on inode free list) remove from free list; #if inode on the free list, incore inode used by no processes**
 - **increment inode reference count;**
 - return (inode);

iget algorithm (inode not in inode cache)

- /* inode not in inode cache */ /***in-core miss***/
- if(no inodes on free list) **return(error)** #table is full, no chance

■ **#creation of new incore inode**

- **remove new inode from free list;** # in inode cache
- **reset inode number in free list;** # in inode cache
- **remove inode from old hash queue, place on new one;**
- **read inode from disk(algorithm bread);**
- **initialize inode** (eg. reference count to 1) (**RC=1**)
- **return(inode)**
- }/*while*/
- }/*main*/

Pristupanje inodovima

- Kernel identificuje partikularni inode preko:
 - ☞ **FS number**
 - ☞ **inode number**
- a alocira incore inode preko **iget** algoritma koji veoma podseća na **getblk** algoritam.
- Kernel mapira **FS broj i inode broj** u **hash queue** i traži inode u odgovarajući hash queue.
- Moguće su 2 situacije:
- **in-core hit**: RC++; lock of inode;
- **in-core miss**
 - ☞ Ako ne može da ga nađe, alocira slobodan inode iz free liste, lockuje ga i počinje čitanje disk inode u svoju in-core kopiju.

Pristupanje disk-inode-ovima

- **disk inode** se određuje prema **formuli**:
- **block num=**
- **((inode number - 1)/ number of inodes per block)**
- +
- **start block of inode list)**
- taj blok se čita pomoću algoritma **bread**.

- Kako je inode tipična struktura od **64 ili 128 bajtova**, offset unutar bloka se određuje:
- **offset =**
- **((inode number - 1) % number of inodes per block))**
- * **size of disk inode**

RC v lock/unlock of in-core inode

- Kernel manipulira sa **inode lock** i RC **nezavisno**.
- Kernel lock inode svaki put kad treba da zaštiti inode od drugih procesa,
- Reference Count (RC)
 - ☞ svaki **open SC** povećava RC,
 - ☞ svaki **close SC** dekrementira RC.
- Nikada se inode ne lockuje sa posebnim SC,
- lock i unlock of inode se obavljuju u toku SC
- (iget: lock by iget, unlock by status field in core),
- (iput: lock and unlock by iput)

Oslobađanje inode input

- Kada kernel oslobađa inode,
- **prvo se dekrementira incore RC za taj inode.**
- Ako **RC padne na 0**,
 - ☞ kernel **upisuje incore inode na disk** inode **samo ako ima promena**.
 - ☞ **incore inode ide u free listu**.
 - ☞ **ako i LC padne na 0**, kernel takođe može oslobadja blokove podataka datoteke (brisanje)
- **Incore inode** je i dalje tu (u kešu) ali se može izbaciti ako nema više mesta u inode cache memoriji.

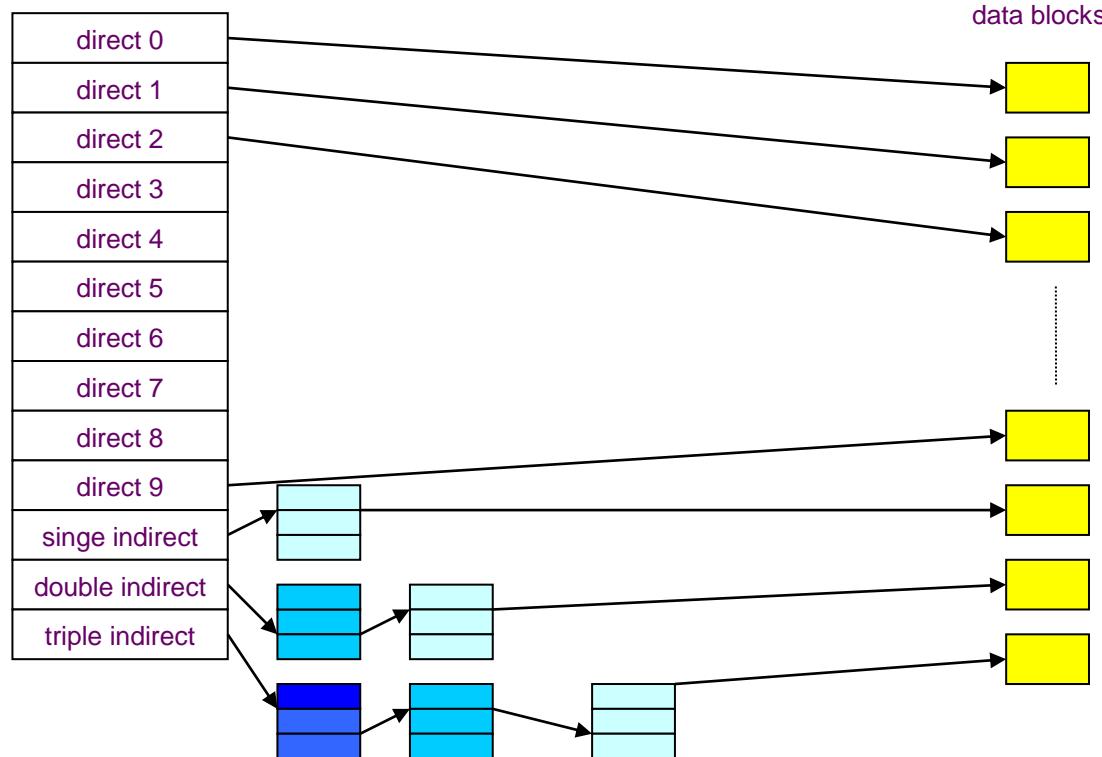
iput

- **algorithm iput /* access to in core inode*/**
- input: pointer to incore inode
- output: none
- {
 - **lock inode if not already locked;**
 - **decrement inode reference count; RC- -;**
 - **if(reference count == 0)**
 - **if(link count == 0) {**
 - free disk blocks for file (algorithm **free**);
 - set file type to 0;
 - free inode (algorithm **ifree**) }
 - **no more process**
 - **if (file accessed or inode changed or file changed) update disk inode;**
 - **put inode on free list;**
 - **} /*RC is not 0*/**
 - **release inode lock;**
 - **/*main*/**

file removing

Struktura regularne datoteke

- Svaki blok na disku ima unikatnu adresu, i može pripadati samo jednoj datoteci.
- Svi blokovi koji pripadaju datoteci moraju se naći u inodu te datoteke.
- Da bi **inode imao malu veličinu**, ali da bi **mogao opisivati efikasno i male ali i veoma velike datoteke**, koriste se inode šema uvedena na UNIX System V na primer sa 13 ulaza.
- **Broj ulaza može biti proizvoljan kao i broj stepena indirekcije.**

File max

- Sa 32 bitnim pointerima, 1K blokovima = 256 pointers per block
- 10 direct blocks with 1K bytes each = 10K bytes
- 1 indirect block with 256 direct blocks = 256K bytes
- 1 double indirect block with 256 indirect blocks = 64M bytes
- 1 triple indirect block with 256 double indirect blocks = 16G bytes

algorithm bmap

- /*block map of logical file byte offset to file system block*/
- byte offset ->FS block

■ algorithm bmap

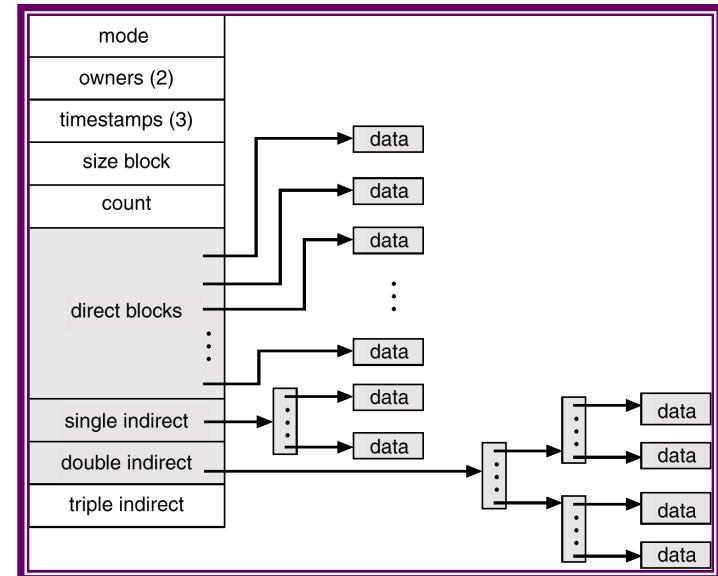
■ input:

- (1) inode
- (2) byte offset

■ output:

- (1) block number in file system
- (2) byte offset into block
- (3) bytes of I/O in block
- (4) read ahead block number

- {
- calculate logical block number in file from byte offset; (**byte_offset/1K**)
- calculate start byte in block for I/O; (**byte_offset%1K**) /* output 2*/
- calculate number of bytes to copy to user; /* output 3*/
- check if **read – ahead** applicable, mark inode; /*output 4*/

algorithm bmap

- **determine level of indirection;**
- **while (not at necessary level of indirection)**
 - {
 - calculate index into inode or indirect block from logical block number in file;
 - **get disk block number from inode or indirect block;**
 - **release buffer from previous disk read**, if any (algorithm brelse);
 -
 - if (no more levels of indirections) **return(block number);**
- **read indirect disk block** (algorithm bread)
- **adjust logical block in file according to level of indirection;**
- }
- }

algorithm bmap

- Moguće su **0 u pointerima**,
 - ☞ to znači da proces nije nikada ništa upisao na tom offsetu i
 - ☞ **ti blokovi ostaju na 0**, tj sadrže 0-le
 - ☞ a ne troše prostor na disku.
- **BSD** uvodi **veće sistemske blokove** 4K, 8K i
 - ☞ uvodi pojam **block/fragment**,
 - ☞ gde jedan sistemski blok može sadržavati fragmente
 - ☞ koji pripadaju različitim datotekama.
 - ☞ To zahteva modifikaciju inode strukture.

Direktorijumi

- To su **specijalne datoteke** koje imaju značajne uloge za UNIX stablo.
 - ☞ Sastoje se od specijalnih struktura FCB,
 - ☞ od kojih svaka odgovara jednoj datoteci, a
 - ☞ sadrže ime datoteke i inode koji joj pripada.
- UNIX System V ima maksimum 14 bajtova za ime i 2 bajta za inode.
- Evo jednog isečka etc direktorijuma:
- **prvi ulaz . predstavlja sam taj direktorijum, drugi ulaz .. odgovara roditeljskoj grani**, ostalo su grane i datoteke

Byte offset in directory	Inode number (2 bytes)	File Names
0	83	.
16	2	..
32	1798	init
48	1276	fsck
64	85	clri

- Mada se direktorijumi tretiraju kao datoteke,
 - ☞ kernel ne dozvoljava direktni upis u direktorijume
 - ☞ upis u diride preko SC poziva, creat, mknod, link i unlink SC.
- Program **mkfs** kreira root direktorijum koji ima 2 ulaza . i .. koji dele isti inode i to je root direktorijum.

Konverzija path imena u inode - namei

- Inicijalni pristup datoteci se odvija preko njenog path imena u SC kao što su **open**, **chdir** ili **link**.
- **Kernel interno radi sa inodovima**, radije nego sa **path imenima**, (ovo su brojevi, a ovo su imena različitih veličina).
- Algoritam **namei** konvertuje **path imena** u **inodove** preko kojih se pristupa datoteci.
- Algoritam **namei** razbija **pathname**
 - ☞ na jednu pojedinačnu komponentu iz imena
 - ☞ u jednom trenutku,
 - ☞ konvertujući to ime u njegov **inode**,
 - ☞ tako što nalazi FCB tog imena u roditeljskom direktorijumu.

Konverzija path imena u inode namei

- Svaki proces ima svoj **tekući direktorijum** čiji se inode upisuje u **u-area** za taj proces.
- Proces dobija tekući direktorijum od svog procesa roditelja, a može ga promeniti preko **chdir SC**.
- Sve path komponente startuju od tekućeg direktorijuma, osim ako nemaju **leading /**, koji ukazuju da sve počinje od root direktorijuma.
- Kernel to zna da identificuje, a **u-area** sadrži **tekući direktorijum**
- dok se **root inode** čuva u globalnoj varijabli.
- Algoritam **namei** koristi **među-inodove** ili srednje inodove ili working inodove, a ima **iterativnu petlju** u čijem **svakom prolazu se analizira jedna grana**, za koju **user mora imati r i x pravo**.

algorithm namei

/* convert path name to inode*/

- algorithm namei /* convert path name to inode*/
- input: **path name**
- output: **locked inode = locked incore inode)**
- {
- if (path name **starts** from root)
 - **working inode = root inode** (algorithm **iget**);
- else
 - **working inode = current directory inode** (algorithm **iget**);

algorithm namei

/*convert path name to inode*/

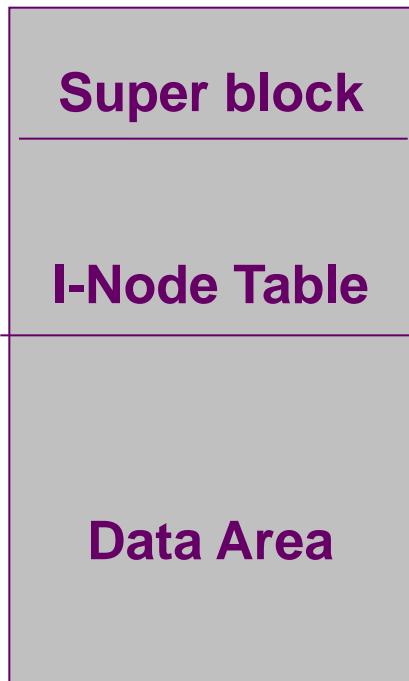
```
■ while (there is more path name)
■ {
    ➔ read next path name component from input;
    ➔ verify that working inode is of directory, access permissions OK;
■ if (working inode is of root and component is "..") continue;
    ➔ /*loop back to while*/
■ read directory (working inode)
    ➔ by repeated use of algorithms bmap, bread and brelse
■ if (component matches an entry in directory (working inode))
■ {
    ➔ get inode number for matched component;
    ➔ release working inode (algorithm iput);
    ➔ working inode = inode of matched component (algorithm iget)
■ }
■ else
■     return (no inode);
■ /* while */
■     return (working inode);
■ }
```

namei

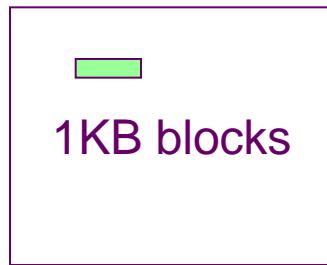
- Kernel obavlja **linearno pretraživanje** datoteka
 - ☞ koje se nalaze u working inodu,
 - ☞ pokušavajući da nađu sledeću path komponentu,
 - ☞ startujući u offsetu 0,
- Preko **bmap** se određuje blok na disku
 - ☞ koji se čita preko **bread**,
 - ☞ a kada se blok dobije on se otpušta preko **brelse**.
- Potom se direktorijumski blok pretražuje za path komponentu i
 - ☞ ako je nađe iz FCB se dobija njen inode,
 - ☞ a oslobađa se stari working inode,
 - ☞ uzima novi sa **iget**.
- Ako ne nađe podudarenje,
 - ☞ mora pročitati sve direktorijumske blokove dok ne nađe FCB,
 - ☞ a može se dogoditi slučaj da ga uopšte ne nađe.

Superblock

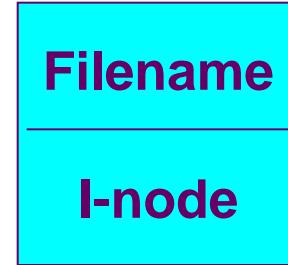
■ FS Layout

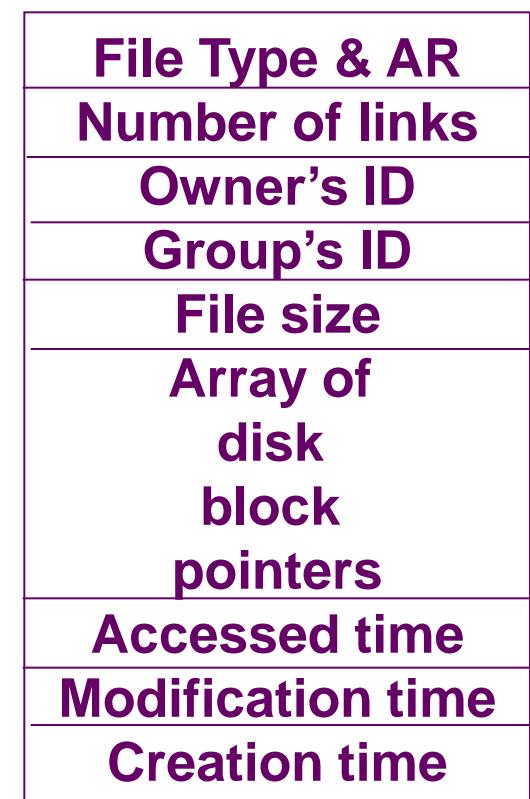
DATA area

File-info

I-node

Super Block

- Superblock se sastoji od sledećih polja:

- ☞ **veličina FS**
- ☞ **broj slobodnih blokova** u FS
- ☞ **lista slobodnih blokova raspoloživih** u FS
- ☞ **Index/ukazivač** na sledeći slobodan blok u free block listi
- ☞ **veličina inode tabele**
- ☞ **broj slobodnih inodova** u FS
- ☞ **lista slobodnih inodova raspoloživih** u FS
- ☞ **index/ukazivač** na sledeći slobodan inode u free inode listi
- ☞ **lock polja** za liste slobodnih blokova i za liste slobodnih inodova
- ☞ **dirty flag** koji ukazuju da je **superblock modifikovan** i da mora da se srađvi sa **disk super-blokom**

free
blocks

free
inodes

Dodeljivanje inoda za novu datoteku

- Algoritam **alloc** obavlja **dodeljivanje disk inoda za novo kreiranu datoteku**.
- FS sadrži **linearnu listu inodova**, a **inode je slobodan** ako je njegov sadržaj **nula**.
- **Kada se kreira** nova datoteka mora se **naći slobodan inode**,
- a to **zahteva intenzivno pretraživanje inode tabele** što može dugo da traje zbog **višestrukih disk čitanja**.
- **Da bi se to ubrzalo**, **superblock** sadrži **keširano polje** koje sadrži listu slobodnih inodova.

ialloc

- algorithm ialloc /* allocate inode */
 - ☞ input: **FS**
 - ☞ output: **locked inode**
- {
- while (not done) {
- **if (super block locked)**
- { sleep (event super block becomes free); continue; /*loop back to while*/ }
- **if (inode list in superblock is empty) /*empty SB list*/**
- { lock super block;
- get remembered inode for free inode search;
- **search disk for free inodes** until super block full, or no more free inodes
 - ☞ (algorithms bread i brelse)
- **unlock superblock**; wake up (event superblock becomes free);
- **if(no free inodes found on disk) return(no inode);**
- set remembered inode for **next free inode search**; }

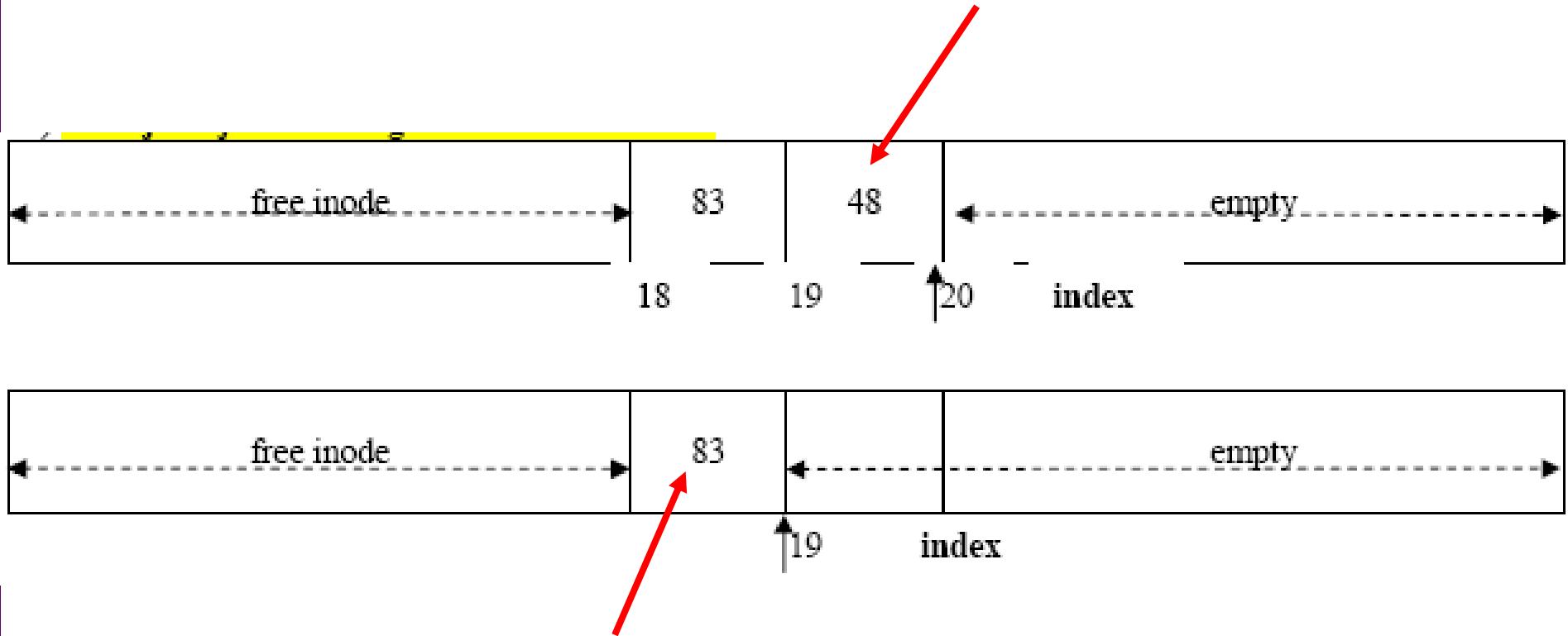
ialloc

- /* there are inode in superblock inode list*/
 - ☞ get inode number from super block list;
 - ☞ get inode (algorithm iget);
 - ...
- if(inode not free after all) /* !!! */
- {
 - ☞ write inode to disk;
 - ☞ release inode (algorithm iput);
 - ☞ continue /* while loop*/
- }
- /* inode is free*/
 - initialize inode;
 - write inode to disk;
 - decrement FS free inode count;
 - return(inode);
 - }/* while */
 - }

ialloc

- Kernel prvo mora da proveri da li je superblock locked,
 - jer se u njemu nalazi free inode lista.
- Ako **lista nije prazna**, kernel uzima sledeći inode,
 - ☞ alocira novi in-core inode (algoritam iget),
 - ☞ **popunjava oba inodes (disk inode i in-core inode)** i
 - ☞ **vraća locked inode**.
- Ako je superblock **lista prazna**,
 - ☞ kernel mora čitati inode tabelu sa diska i
 - ☞ popuniti superblock listu,
 - ☞ naravno pamteći koji je zadnji inode detektovao i
 - ☞ koji je to blok tabele zadnji čitao,
 - ☞ da bi sledeći put ponovo čitao
 - ☞ (remembered inode, remembered block).

dodeljivanje slobodnog inoda iz sredine liste

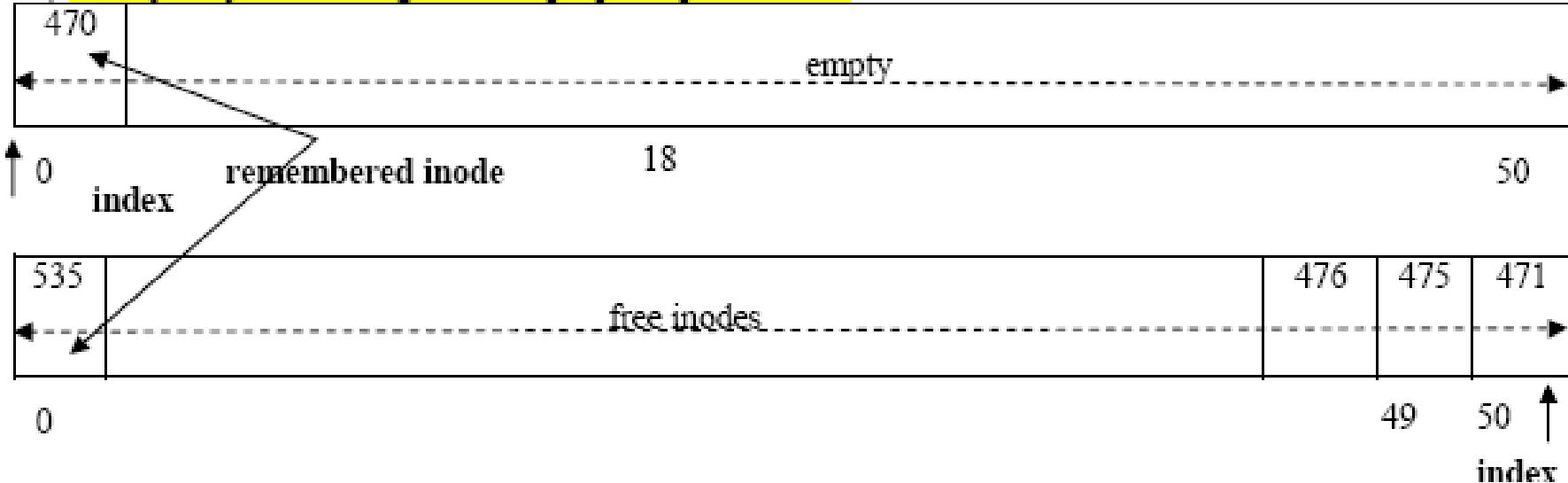

- U ovom slučaju dodeljuje se inode=48 koji na indexu 19 u listi slobodnih inodova.

dodeljivanje slobodnog inoda iz potpuno prazne liste

- kreće se od zapamćenog inoda 470,
- sa diska se čita **inode tabela** i popunjavaju se svih 50 ulaza u superbloku.
- Index se pomera na zadnju poziciju, a zadnji zapamćeni nod se ažurira na 535, koji će služiti za sledeće disk pretraživanje.

b) dodeljivanje slobodnog inoda iz potpuno prazne liste

ifree

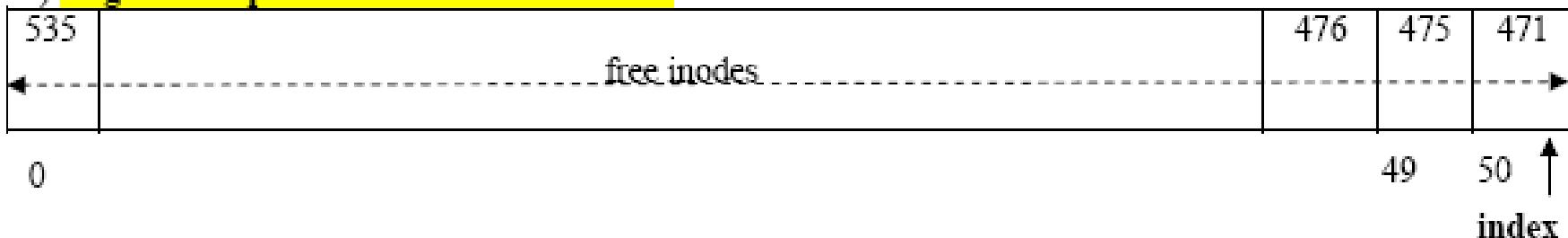
- Algoritam za oslobođanje inode je mnogo jednostavniji.
- **algorithm ifree /* inode free */**
 - ☞ input: FS, inode number
 - ☞ output: none
- {
- increment FS free inode count;
- if (super block locked) return;
- if (inode list full)
 - {
 - if(inode number **less than** remebered inode for search)
 - set remebered inode for search = input inode number;
 - }
 - else
 - **store inode number in inode list;**
 - return;
- }

ifree

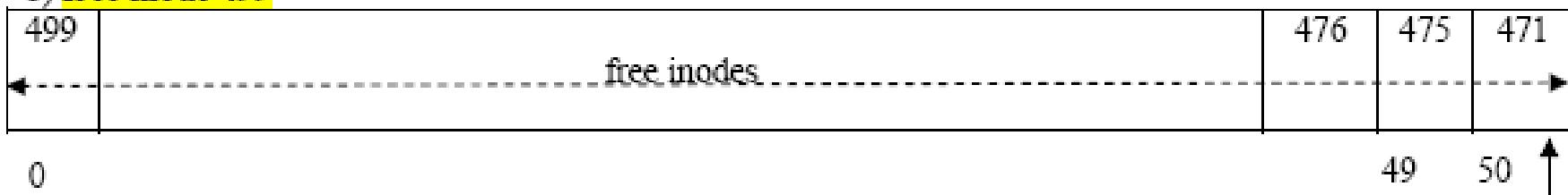
- Pravila:
- lista je sređena po opadajućim brojevima, osetno je manja nego inode tabela.
- sadrži svoje ulaze koji se indeksiraju od najvišeg do najnižeg
- poslednji inode (**index 1**) uvek predstavlja zapamćeni inode (**remembered**)
- u slučaju potpuno prazne liste (**svi inodes free**) ako se pojavi novi free inode, doći će do promene na **head** tabele samo ako je novi inode manji od zapamćenog u protivnom se ne ubacuje u listu.

ifree

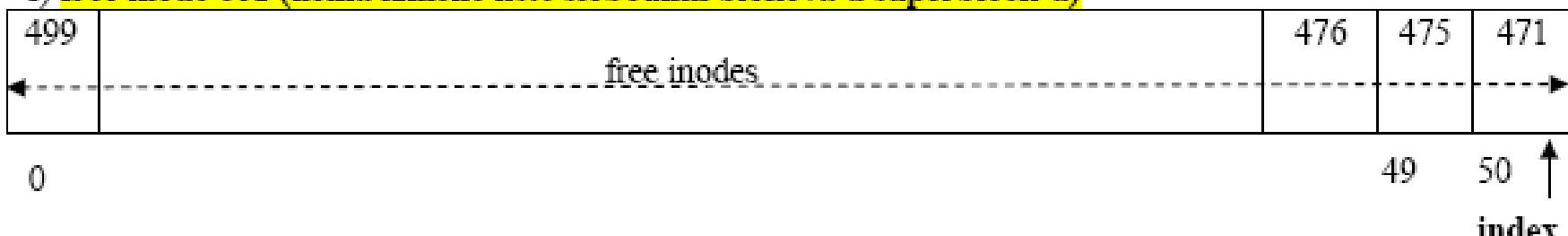
a) originalni super block i lista free inodova

b) free inode 499

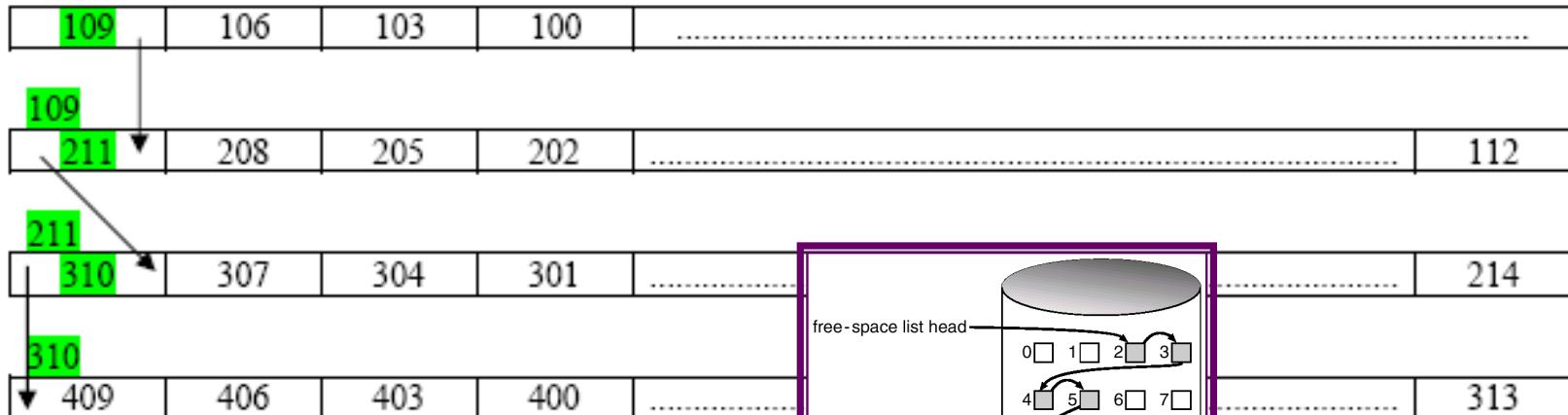
c) free inode 601 (nema izmene liste slobodnih blokova u superblock-u)

Naravno u svim ovim situacijama moguće su race situacije, kad kernel dodeljuje inode, kada kreira in-core inode itd. Mada se performanse smanjuju zbog locking superblocka i inodova, ipak regulišu race conditions.

Alokacije disk blokova

- Svakoj datoteci mora biti prvo dodeljen blok iz **liste slobodnih blokova**,
- a svi njeni dodeljeni blokovi se **upisuju u inode** u **direktne i indirektne ukazivače**.
- **In-core superblok** sadrži ograničenu listu slobodnih blokova sa ukazivačem na blokove na disku koje sadrže listu sledećih blokova.
- Program **mkfs** kreira ovu **linkovanu listu of free blocks** čiji je početak u **superblocku**.

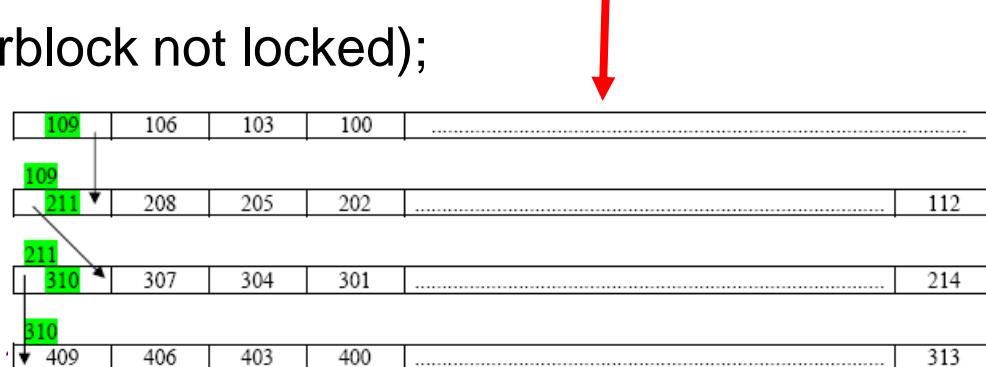

Alokacije disk blokova

- Kada kernel želi da dodeli blok iz FS,
 - ☞ kernel prvo analizira keširanu listu iz superbloka i
 - ☞ **uzima prvi slobodan blok.**
 - ☞ Samo ako je to zadnji slobodan blok iz superblok keša,
 - ☞ tada se prelazi na **listu sa diska**,
 - ☞ čita se blok iz linkovane liste i popunjava **superblok free list keš**
 - ☞ iz koga se uzima prvi slobodan blok,
 - ☞ kome se dodeljuje mesto u kešu (**getblk**) i puni se nulama.
- Program **mkfs** i se trudi da liste slobodnih blokova sadži blokove **sa sličnim adresama**, naravno iz razloga performansi.
- Međutim, ta harmonija se brzo narušava jer se **free blokovi** često izbacuju i vraćaju u listu sasvim slučajno.
- **Kernel pokušava povremeno da sortira free liste.**

alloc

- algorithm alloc /* FS block allocation*/
 - ☞ input: FS number
 - ☞ output: buffer for new block {
- while (**super block locked**) sleep (event super block not locked);
- remove block from super block free list;
- if (removed **last block** from **free list**)
 - {
- lock superblock;
- **read block just taken** from **free list** (algorithm **bread**);
- **copy block numbers** in block **into super block**;
- **release block buffer** (algorithm **brelse**);
- unlock superblock;
- wakeup processes (event superblock not locked);
- }

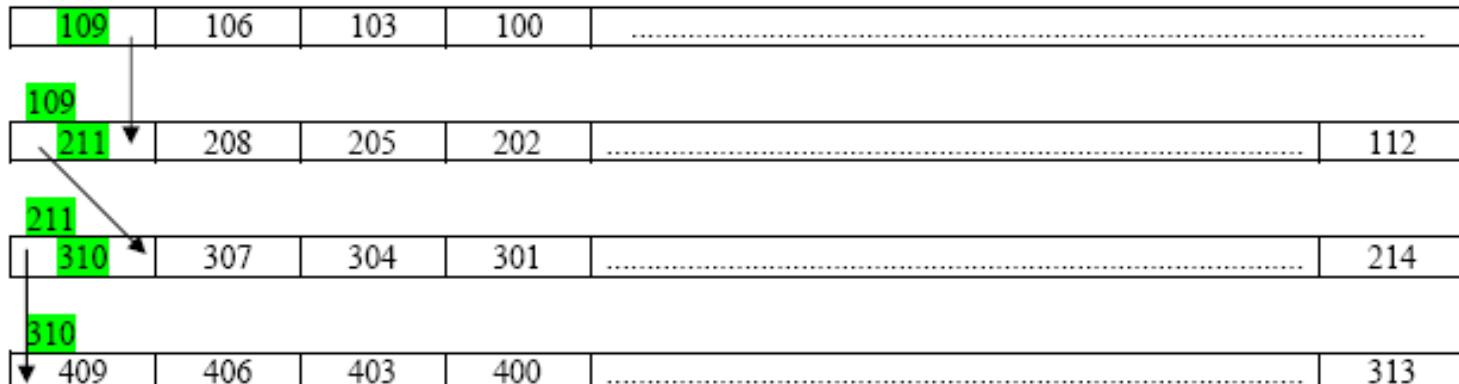

alloc

- /* cache buffer allocation*/
- get buffer for **block removed** from **superblock list** (algorithm getblk);
- **zero buffer contents**;
- decrement total count of free blocks;
- mark **superblock modified**;
- **return buffer**;
- }

free

- Algoritam **free** radi **povratak bloka u free listu.**
- Ako **keširana superblok lista nije puna,**
 - ☞ blok se umeće u keširanu superblok listu.
- Ako je puna,
 - ☞ lista se upisuje u **neki blok na disku**
 - ☞ blok se **stavlja u linkovanu listu,**
 - ☞ **superblok lista postaje prazna**
 - ☞ u nju se **smešta novo-oslobodjeni blok.**

example

super block list

109	empty
-----	-------

109

211	208	205	202	112
-----	-----	-----	-----	-------	-----

a) original configuracija

super block list

109	949
-----	-----	-------

109

211	208	205	202	112
-----	-----	-----	-----	-------	-----

b) posle oslobođanja bloka 949

super block list

109
-----	-------

109

211	208	205	202	112
-----	-----	-----	-----	-------	-----

c) posle ponovnog uzimanja bloka 949

super block list

211	208	205	202	112
-----	-----	-----	-----	-------	-----

211

344	341	338	202	243
-----	-----	-----	-----	-------	-----

d) posle uzimanja bloka 109, ceo super blok se popunjava, a ide novi pointer

No linked list for free inodes: reasons

- Veoma je zanimljivo primetiti da se **linkovane liste** ne primenju za slobodne inodove.
- Ima **3 glavna razloga** za drukčiji tretman blok free listi i inode free listi:
 - ☞ Kernel može odrediti da li je **inode** slobodan ispitivanjem njegovog sadržaja, ako **type** polje slobodno i **inode** je slobodan. Međutim, nema nikakvog načina da se odredi da li je blok slobodan ili nije na osnovu njegovog sadržaja. Zato, podrška cele **free liste** za blokove neophodna.
 - ☞ **Disk blokovi su veoma povoljni za povezane liste** zato što jedan disk blok može **sadržati veliki broj pointera na slobodne blokove**. Na drugoj strani **mnogo je veći broj blokova nego broj inodova**.
 - ☞ Procesi mnogo više **teže da koriste slobodne blokove nego slobodne inodove**, tako da je **mnogo bitnije optimizovati performanse za liste slobodnih blokova nego za inode liste**.

Drugi tipovi datoteke

- UNIX sistem podržava još 2 tipa datoteka:
 - **pipe**
 - **specijalne** datoteke.
 - **Pipe** datoteka koja se zove još i **FIFO** razlikuje se od obične datoteke po **tranzijentnim podacima**:
 - ☞ kada se podaci jedanput pročitaju iz **pipe** datoteke, ne mogu se ponovo pročitati,
 - ☞ takođe podaci se čitaju onim redosledom kojim u upisivani,
 - ☞ nema promene poretku.
- Kernel upisuje pipe datoteku na disk na isti način kao i obične s tim što korisiti isključivo **direktne pointere** a ne indirektne.
- **Specijalne datoteke** su
 - ☞ blok specijalne
 - ☞ karakter specijalne datoteke
- koji **specificraju uređaje** i njihov inode ne ukazuje na nikakve podatke na disku, već njihov **inode** sadrži 2 broja: **major** i **minor** number.
 - ☞ major broj **selektuje klasu uređaja** kao što je disk
 - ☞ minor broj ukazuje uređaj unutar klase.